

Поставя си благородната целъ да ратува за изглаждане на различията.

Този вестникъ отразява всички културни прояви на българското племе, стремежа му къмъ образование и напредъкъ, отбелязва развоая на българското училищно дѣло въ Турция и остро напада фанариоти и турци за правенитѣ спънки. Изящната литература е слабо застъпена. Отъ време на време се появява по нѣкой разказъ, стихотворение (Войниковъ, Жинзифовъ и др.) или политически фейлетони отъ Дивъ Дѣдо (Паничковъ). Участвували въ списването му П. Кисимовъ, Д. Великсинъ, Ив. Кѣршовски и др. Въ „Дунавска Зора“ е започналъ и Хр. Ботйовъ своята журналистическа кариера, като коректоръ.

„Дунавска Зора“, по своя характеръ и решителенъ тонъ се различава коренно отъ „Народностъ“. Той съ право може да се нарече революционенъ листъ въ пълната смисълъ на думата. Отъ неговитѣ статии лѣха борчески духъ и революционенъ пламъкъ. Революцията е проповѣдвана като едно отъ най-сигурнитѣ срѣдства за извоюване на политическо и духовно освобождение. Занимава се предимно съ български въпроси и вътрешното положение на Турция. Рѣдко отбелязва нѣкои прояви на голѣмата европейска политика, изхождайки отъ разбирането, че задачата на единъ емигрантски вестникъ трѣбва да бѣде да осведомява читателитѣ си емигранти предимно за това, което става въ родината имъ. Заради този му характеръ, билъ и четенъ съ интересъ отъ нашитѣ съотечественици и съ своето пламенно слово ги е държалъ винаги будни, на щрекъ, като е създавалъ психологическа обстановка за подготвяне кадъра на четитѣ и възстанническитѣ движения въ Турция. „Дунавска Зора“ е излизалъ съ малки прекъсвания до 17 юлий 1870 година. За кратко време е билъ подновенъ презъ 1877—1879 г.

Не далечъ отъ крѣговетѣ около централния комитетъ е стоялъ в. „Тѣпанъ“, излѣзълъ въ Букурещъ на 25 февруарий 1869 година, подъ редакцията на Ив. Мѣззовъ. Този вестникъ е излизалъ три пѣти месечно, съ карикатури, форматъ 4о, страници 4, абонаментъ за 3 м. 5 фр., обаче твърде нередовно, до началото на 1870 год. Презъ 1875 г. подновилъ излизането си, споредъ нѣкои по починъ на Ботйова, но това не е вѣрно¹⁾

„Тѣпанъ“ е сатириченъ вестникъ и се стремѣлъ чрезъ бичуване пороцитѣ на личности, дружества, общини, да ги принуди да се поправятъ. Той щѣлъ: „1) да служи за поправление за лошавитѣ челоуѣчески пороци;

¹⁾ Това предположение се изказа отъ М. Димитровъ (Хр. Ботйовъ), но Ив. Клиначаровъ въ брошурата „Мистификация съ произведенията на Хр. Ботйовъ“ доказа, че Ботйовъ не е насърчилъ подновяването на това издание, нито билъ участвувалъ нѣкога въ списването му.